

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociațiunii Institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ em. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Cuvântarea Dlui Oct. Goga. — Telegramele „Solidarității.” — În pragul anului al patruzecilea. — Indrumări fiscale. — Situația.

Cuvântarea Dlui Primministru Octavian Goga la Congresul Economic al Ardealului și Banatului din 28 Nov. 1935

Am venit la Congresul Economic al Ardealului și al Banatului ca la un act de solidaritate națională, care afirmă credința, din care izvorește integralitatea ideii noastre de Stat.

Este o mare mulțumire sufletească pentru mine și o mare mulțumire sufletească pentru orice observator al fenomenelor noastre sufletești faptul, că în fața unei probleme, care privește interese generale ale Statului român și ale românismului din Ardeal și Banat, tot ceiace este românesc se strânge într'o singură tabără, afirmând solidaritatea în fața unei necesități naționale. (Congresul ovaționează prin aplauze îndelungate).

Acesta este un scump învățământ pe două fronturi:

Întâiul scump învățământ: Față de Români, cari printr'un act de solidaritate națională pot să dea dovada siguranței noastre de Stat, a consolidării sufletești a Statului. (Aplauze puternice).

Al doilea este un învățământ, care se poate degaja pentru toți dușmanii noștri, pentru toți aceia cari în față fac cu ochiul spre dușmanii de dincolo de hotare. Cred că această adunare poate să le fie de învățătură: Când se tratează despre o mare problemă națională, sufletul acestui pământ este unul și nedespărțit și se aruncă în cumpănă pentru apărarea lui. (Ropote de aplauze).

Voi spune câteva cuvinte la această adunare în privința creditului românesc.

Nu voi vorbi multe, nu vreau să cad în păcatul celor două minute.

Cred că aici nu este nevoie de multe cuvinte, ci este nevoie de afirmarea unor adevăruri.

Băncile românești din Ardeal și Banat, așa cum foarte bine a spus secretarul general dl Ilie Olteanu, sunt angrenajul de apărare economică a acestui pământ.

Băncile românești din Ardeal și Banat au reprezentat osatura economică a românismului. (Aprobări puternice, aplauze). Ele s'au făcut din economiile unui început de burghezie românească într'o luptă contra unui trecut dușmănos într'o luptă nesfârșită cu organismul statului întreg ostil împotriva noastră. (Așa-i! Așa-i! Așa-i!).

Aceste așezăminte financiare noi le-am moștenit. Generația actuală le-a preluat dela înaintașii noștri.

Ele n'au însemnat numai față de noi o întârire economică, ele au fost recunoscute,

după cum s'a spus în raportul secretarului general, ca o fortăreață inexpugnabilă a românismului de către înșiși dușmanii noștri.

S'ar putea oare scrie, toate acele pagini, cari ar fi foarte multe, prin care Ungurii au simțit și au afirmat, că forța românească pozitivă și reală este concentrată în băncile românești?

Ei au căutat să ne sape pe toate cărările.

Amintesc un singur fapt din cele multe.

Am avut de a face în trecut cu acest angrenaj financiar, stând la Asociațiune, și în raport direct cu banca „Albina”.

Imi aduc aminte cum, la un moment dat, în anul 1910, i s'a denunțat în mod insolit creditul băncii „Albina” la Budapesta pentru a provoca o criză pe seama acestei bănci, care făcea opera mare de parcelare a moșiilor ungurești și de trecere a acestor moșii în mâinile noastre.

Și imi aduc aminte, a fost vorba de o sumă destul de importantă și i se da la Budapesta o mare importanță faptului, că i s'a denunțat reescontul băncii „Albina”.

Atunci frații noștri de dincolo de Carpați au apreciat importanța faptului și această, spre lauda lor, va rămânea ca un angajament din trecut pentru prezent, faptul, că Ion Brătianu, la care m'am dus în numele băncii „Albina”, a dispus ca să se dea dela Banca Națională prin Banca Românească 4.000.000 Lei aur pe seama băncii „Albina”. (Aplauze puternice îndelung repetate).

Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că s'a recunoscut importanța extraordinară, pe care o avea banca aceasta și implicit băncile românești din Ardeal și Banat.

DOMNILOR,

Dacă privim acum realitatea în față, situația actuală, și tragem toate concluziunile, adevărul care se impune, este că avem de a face cu o părăginire.

Aș putea să spun Domnilor, că aspectul de părăginire generală a vieții noastre de Stat se vede și pe acest tărâm. Cifrele ne sar în ochi și aceste cifre culese din bilanțurile băncilor noastre spun

limpede, că 147 așezăminte de credit, pe cari noi le-am moștenit, sunt astăzi într'o situație, care nu se mai poate tolera. (Aprobări unanime).

Ori ce ar fi fost mai logic acum decât ca dintr'un sentiment patriotic pentru ideea consolidării de Stat, PE ACEST ANGRENAJ să se clădească ajutorul frățesc al acelor cari au dat aceasta dovadă și în trecut? (Congresul izbucnește în strigăte de aclamațiune și aprobare bravo, bravo!)

Aceasta trebuie să fie comandamentul moral din primul moment pentru viața noastră financiară. Noi nu putem să facem altceva mai bun decât ca unirea Ardealului să fie nu numai o revărsare sufletească, CIEA SĂ PRILEJUIASCĂ IN ACELAȘ TIMP ȘI CIMENTAREA ANGRENAJULUI ECONOMIC EXISTENT.

Am moștenit o rețea de 147 de bănci.

Aceasta reprezenta tot ceea ce purta lupta pentru patrimoniul național.

Aceasta trebuia să fie, Domnilor, temelie, pe care să se clădească. Era doar un comandament politic simplu și logic.

În loc să se facă aceasta, a intervenit gândul particularist al unora și al altora, nu de caracter regional, ci mult mai meschin, gândul marilor afaceri bancare, de dragul cărora s'au instalat aici institute de concurență puse în coastele băncilor românești.

Și atunci s'a produs un fenomen paradoxal.

În loc să avem mâna frățească, în loc să vedem cele două mâini cari se unesc pe deasupra Carpaților (aplauze puternice) așa cum vrea poporul român, a venit concurentul într'o armatură cu mult mai solidă decât plăpânda așezare a băncilor noastre. Acest concurent venit cu reescont dela București, s'a instalat aci și dispunea de toată aprovizionarea permanentă a centrului împotriva noastră, iar ai noștri au rămas pe dinafară. (Aprobări și aplauze unanime).

Acest proces, cu sinceritate răspicată, l-am făcut la tribuna parlamentară, atunci când am invocat în sprijinul băncilor noastre românești din Ardeal și Banat, tocmai lucrarea dlui ministru Slă-

vescu, care n'a avut decât cuvinte de laudă pe seama lor.

Ei bine, ce s'a întâmplat?

S'au întărit băncile de concurență și au slăbit toate aceste instituții ale noastre, cari reprezintă angrenajul economic național.

Dar, s'a mai întâmplat ceva mult mai grav.

Când aceste instituții nu mai primeau nici cel mai mic ajutor, institutele de credit străine, minoritare, cari erau pe pământul nostru, au trăit, s'au desvoltat, raza lor de acțiune s'a mărit, s'a întărit, dintr'un spirit patriotic în sensul lor, având tot ajutorul dela Budapesta, pe când cei dela București n'au înțeles rostul lucrurilor.

Iată adevărul asupra situației.

Din această situație derivă faptul, că institutele minoritare merg înainte.

Eu îndrăznesc să spun pe baza acestor constatări, că băncile românești din Ardeal și Banat, încă înainte de chestiunea conversiunii, în majoritatea lor, au fost lovite de mai multe ori.

Conversiunea a venit numai ca să le dea lovitura de grație.

Când s'a tratat chestiunea conversiunii, am luat cuvântul, Dl Aurel Vlad știe (Congresul aclamează cu strigăte de trăiască!) ...și am mers împreună la ministrul de finanțe. Am întrebat atunci pe ministrul de finanțe: Ce faceți cu băncile românești din Ardeal și Banat?

Atunci, Domnilor, ni s'au dat asigurări formale, și aceste asigurări s'au repetat dela tribuna Camerei.

O DOCE: dar dela radio?

...La radio încă n'a ajuns, dar acum s'a făcut și prin radio. (Congresul izbucnește în strigăte de bravo și aplauze). S'au dat tot felul de asigurări.

Ce am cerut noi?

Am cerut să fie cuprinse băncile noastre în tratamentul de care se împărtășesc băncile similare din Vechiul Regat. **BĂNCILE din ARDEAL și BANAT SĂ FIE ÎMPĂRTĂȘITE DE ACELAȘI TRATAMENT CA ȘI CREDITUL RURAL ÎN VECHIUL REGAT.**

Dvs. știți că Creditul Rural a făcut operațiuni numai în cadrul Vechiului Regat.

El este o instituțiune istorică, cu un fel bine determinat.

Când s'a pus problema conversiunii, s'a făcut un articol special care privește Creditul Rural, luându-și Statul obligațiunea să despăgubească pagubele Creditului Rural din acele 450.000.000 — de milioane. AM CERUT PENTRU BĂNCILE ROMÂNEȘTI DIN TRANSILVANIA ȘI BANAT UN TRATAMENT EGAL. — IL CEREM ȘI ASTĂZI.

Ardealul și Banatul nu este o regiune, ci este o jumătate de țară (aprobări entusiaste în toate părțile Congresului, aplauze).

Și să mă credeți, când o catastrofă lovește un colț de țară, ea se resimte pe întreaga suprafață a patriei (puternice aplauze, aprobări).

Este și natural. Cineva a adus vorba despre „Chemare“. Toată „chemarea“ cuprinde acest înțeles. Și e foarte bine așa. — Iată bunăoară nenorocirea Basarabiei. Când am eșit din Catedrală am fost întâmpinați cu cheta care se făcea aici în Cluj pentru Basarabia.

Ei bine, este și normal. Conștiința noastră a ajuns la acel grad de înțelegere, că atunci când la un colț de țară este dată o lovitură, ea se repercutează asupra întregului pământ al Țării. Soarta noastră este legată integral unii de alții. Noi nu mai putem trăi decât împreună, iar când moare o parte a țării, moare țara românească. (Aplauze îndelungate, strigăte însufleșite, bravo! bravo! trăiască Goga!)

DOAMNELOR ȘI DOMNILOR,

Perfect integrați în necesitățile naționale, afirmăm hotărârea noastră nestrămutată de a salva băncile românești din aceasta țară, pentru a da posibilitatea de întărire elementului românesc în lupta lui de ascensiune și de apărare față de toate atacurile acelor ecrescențe străine, cari s'au așezat pe grumazii noștri (ropote de aplauze).

Foarte bine a spus prietenul meu Alexandru Vaida-Voevod, când zicea,

— și aici, dragă Lupaș, smerenia ta preoțească te pune într'o atitudine de bunăfate evanghelică când spuneași să deschidem porțița bunăvoinței aceluia, cari sunt hotărâtori în această chestiune — că nu ne trebuie milă

Noi nu batem la ușe la nimeni.

Noi intrăm pe ușa marilor interese naționale, care ne este larg deschisă. (Aplauze furtunoase, aprobări puternice.)

Nu cerem bunăvoință dela nimeni.

AICI NU ESTE „SUPPLEX LIBELLUS VALACHORUM” (strigăte însufleșite de bravo, tunete de aplauze, cari se declanșează tot mai puternic, tot mai însufleșit.)

Aici sunt Românii conștienți de apărarea patrimoniului românesc, cari cu judecata lor, cu pregătirea lor și cu sufletul lor vor fi chemați să apere interesele integrale ale Statului român în orice împrejurări. (Aplauze puternice, îndelung repetate, strigăte din toate culele sălii: bravo: bravo! bravo!)

Cu aceste sentimente Domnilor, pe cari le întrerupe acum răgazul limitat, închei cuvintele mele, făgăduindu-Vă, în mod natural, că întrucât mă privește, **VOI FI LA DISPOZIȚIE** pentru apărarea acestor interese. (Congresul aclamează cu aplauze îndelungate pe orator, strigăte puternice și repeșite bravo! Trăiască!)

Telegrammele „Solidarității”.

În 29 Decembrie 1937 „Solidaritatea” a trimis următoarele telegrame:

Domnului

OCTAVIAN GOGA
primministru

București.

Felicitările noastre cele mai călduroase stop.

Nedreptatea săvârșită de toate guvernele contra institutelor de credit ale țărânimii românești din Ardeal și Banat este strigătoare la cer stop. În țara românească au fost părăsite cele mai româ-

nești instituțiuni economice în vreme ce s'au aflat miliarde grele stoarse din sudoarea țăranului român pentru bănci jidovești sau bănci de partid stop. Contra acestei nedreptăți ați protestat personal cu ultima energie în congresul economic al Ardealului și Banatului cerând pentru băncile românești din Ardeal și Banat tratament egal ca și pentru Creditul Rural, adică despăgubire integrală din partea Statului stop. Astăzi sunteți în situația de a împlini ceea ce D-Voastră înșivă ați cerut cu ultima energie guvernului de atunci stop. Întreg Ardealul și Banatul asteaptă astăzi fapta omului care și-a luat angajamentul solemn de a face un act de dreptate istorică celor mai autentice instituțiuni de credit românești ale Țării stop. Înșelați, nedreptățiți, loviți în existența și în mândria noastră, nădejdea noastră se îndreaptă stăruiților către primul ministru de astăzi al Țării fiind convinși că veți avea înțelepciunea țării și curajul de a rezolva românește problema creditului românesc din Transilvania și Banat.

„SOLIDARITATEA”.

Domnului

Dr. EUGEN SAVU
ministru de finanțe

București.

Vă exprimăm sincere felicitări D-Voastră personal pentru înalta funcțiune cu care ați fost distins stop. Cerem stăruiților pentru băncile românești din Ardeal și Banat, ceea ce a cerut domnul primministru Octavian Goga, adică tratament egal cu Creditul Rural din București stop. Întreg Ardealul și Banatul asteaptă înfăptuirea acestei dreptăți elementare pentru rezolvarea problemei creditului românesc din această parte a Țării.

„SOLIDARITATEA”.

Domnului

Dr. IOAN LUPAȘ
ministrul cultelor

București.

Vă exprimăm cele mai călduroase felicitări stop. Cel dintâiu act de drep-

tate elementară pe care Românii din Ardeal și Banat îl așteaptă să se săvârșească sub noua guvernare este rezolvarea problemei creditului românesc din Ardeal și Banat, conform propunerii domnului primministru Octavian Goga, adică egal tratament pentru băncile românești din Ardeal și Banat cu instituția Creditului Rural din București stop. Vă rugăm să binevoiți a fi stăruitor sprijinitor pentru rezolvarea urgentă în acest fel a acestei probleme de existență națională pentru Românii de dincoace de Carpați.

„SOLIDARITATEA“.

Domnului

Subsecretar de Stat SCRIDON
Ministerul Muncii

București.

Aducându-ne cu plăcere aminte de acțiunea frumoasă ce ați dus-o în cauza creditului românesc din Ardeal și Banat până acum, Vă exprimăm felicitări pentru înalta funcțiune cu care ați fost distins stop. Suntem încredințați că veți fi și mai departe cald și prețios sprijinitor al intereselor deplin justificate ale institutelor de credit românești din Ardeal și Banat, cerând pentru ele ceea ce a cerut și domnul primministru Octavian Goga la Congresul Economic, adică egală îndreptățire cu Creditul Rural din București prin despăgubirea integrală din partea Statului.

„SOLIDARITATEA“.

In pragul anului al patruzecilea.

Cu 1 Ianuarie 1938 intrăm în al patruzecilea an de apariție neîntreruptă a revistei noastre. De altă parte s'au împlinit zece ani de când aceasta revistă apare sub actuala conducere, adusă fiind la Sibiu din Cluj, unde a fost mutată, imediat după Unire. Zece ani, din cari cei șase din urmă au fost și sunt luptă aprigă pentru apărarea și menținerea creditului românesc din aceste ținuturi. Deși suntem un organ de spe-

cialitate și a unei asociațiuni profesionale, sau poate tocmai din acest motiv așa ne-a fost și ne este soarta să fim organ de luptă. Până la unire revista noastră tot sub conducerea actualului nostru director, pe atunci redactorul ei, a apărut cu îndărgire și cu multă demnitate băncuțele noastre de atacurile guvernărilor unguri de pe vremuri.

Dacă imediat după Unire și până la 1930 au fost vremuri relativ liniștite, după aceea aproape număr de număr a trebuit să apărăm cu modestele noastre mijloace interesele băncilor noastre, cari se confundă cu interesele naționale, față de neînțelegerea factorilor conducători ai acestei Țări.

Nu fără mândrie privim îndărăptul acestor patru decenii. Suntem convinși că pe lângă toată modestia mijloacelor noastre, rezultatele practice obținute nu sunt de mică importanță. Faptul că ne-am putut menține timp de patru decenii, — lucru nu prea des nici chiar la alte popoare mai avansate ca al nostru — dovedește în acelaș timp conștiința de sine a băncilor noastre, prin ce și numai își justifică dreptul lor la existență.

Conduita noastră de până acum, care — cu toate eventualele critici ce ni se aduc de unii, că nu suntem prea cuminți, iar de alții, că prea suntem cuminți — s'a dovedit a fi cea mai potrivită. Trebuie să o continuăm fără nici o șovăire.

Înt'adevăr s'a scurs și anul 1937, fără ca să se fi început cel puțin, cu atât mai puțin să se fi realizat, acțiunea de ajutorare a băncilor noastre, pentru refacerea cu un ceas mai devreme a creditului românesc. Constatăm exact acum este anul, că dacă anul 1936 a fost anul promisiunilor, nu ne îndoiam că anul 1937 va fi al realizărilor.

Să trecem în revistă aceste „realizări“.

S'a continuat opera legislativă. S'a legiferat prin legi votate de Parlament și nenumărate decrete legi ale guvernului, cari modificau și abrogau dispozițiuni legale la o lună, două ba chiar la o săptămână, două, — după ce intrau teoretic în practică. Astfel s'a modificat de câteva ori Legea pentru lichidarea

datoriilor agricole și urbane, Legea pentru Comerțul de bancă, etc. Cum la noi totul se aranjează prin legi, așa și băncile noastre sunt „refăcute” prin aceste opere legislative, mai ales, că în urma repeșilor modificări a Legii bancare prin diversele legi și decrete legi și nefiind dat de Ministerul de Justiție o nouă ediție a acestei legi, nici nu mai se știe cari dispozițiuni sunt în vigoare și care sunt modificate sau chiar abrogate!

Dar nu numai atât. S'a „refăcut” tot prin legi creditul țăranesc. Ce nu se face la noi prin legi? S'a legiferat Creditul Meșteșugăresc, dar mai ales Creditul Agricol, așa că țăranimea noastră nu se mai poate plânge că guvernării noștri nu-i poartă toată grija și sollicitudinea.

S'a făcut chiar mai mult, direcțiunea și consiliul de administrație a acestor institute s'au și constituit. Că momentan țăranul român n'are nici un credit, nu-i nimic, va avea mâine, că nu înzadar băncile țăranesti „înfloresc”...

Dacă și trebuie să recunoaștem că nu s'au împlinit „întocmai” așteptările noastre, când am afirmat anul trecut, că după cum anul 1936 a fost al promisiunilor, astfel anul 1937 trebuie să fie al realizărilor, dacă nu s'a întâmplat „chiar așa” este numai chestiune de nuanță, pentru că anul 1937 în ceea ce privește ajutorarea băncilor noastre, promisă de guvern, dacă nici n'a fost anul realizărilor a fost anul afirmațiilor gratuite!...

Încolo băncile noastre nu se pot plânge de toată „solicitudinea” celor în drept. Prima condițiune a ajutorării băncilor grupate în asociațiunea noastră „Solidaritatea”, a fost încercarea de a le desolidariza. Organele care pretind să tuteleze viața economică, nu vor să stea de vorbă cu „Solidaritatea”, ei numai cu fiecare bancă în parte. S'a stat de vorbă cu ele, nu odată, ci de mai multe ori, căci nu înzadar anul 1937 a fost anul afirmațiilor gratuite.

Concluzia o vor trage băncile singure. Au tras-o și până acum, silite de împrejurări: refacerea din propriile puteri. Sub acest aspect într'adevăr anul 1937 pentru multe bănci ale noastre a fost anul realizărilor. De altfel acest fe-

nomen îmbucurător l-am constatat încă anul precedent. Încă în anul 1936 unele dintre băncile noastre dela orașe au fost pe calea refacerii. În schimb băncile țăranimei dela sate sunt în agonie.

Menținerea și ridicarea acestor bănci, cari în adevăr au înflorit în vremurile de stăpânire și asupra străină, este o necesitate și o datorie de ordin național.

Organ oficial al lor și al asociației „Solidaritatea” vom continua și de aci înainte să apărăm interesele acestor bănci și deci al vieții noastre economice cu zelul, energia și dârzenia din trecut. Doar vor apărea și pentru ele zorii unor zile mai bune, de întrămare și reculegere, și de sprijin din partea celor chemați și datori a contribui la această operă.

Indrumări fiscale

pentru contribuabili în vederea noului
an financiar 1938—1939.

Cu ocazia așezării impunerii pe exercițiul 1938—1939, organele fiscale de impunere sunt obligate să cerceteze dacă contribuabilii și-au îndeplinit obligația de a face către fisc comunicările cerute de legea contribuțiilor directe, dresând acte de contravenție celor ce n'au îndeplinit cerințele legii.

Reamintim mai jos, aceste obligațiuni, pentru ca cei în cauză să le cunoască din timp, spre a fi feriți astfel de sancțiunile prevăzute de art. 103 și urm. din L. C. D.

Pentru clădiri noi.

Proprietarii cari construiesc imobile noi, sunt obligați să dea declarații de impunere, în termen de o lună, dela data de când clădirea a fost terminată și a devenit locuibilă.

În caz că proprietarii cari construiesc, nu dau această declarație, impunerea se face din oficiu, aplicându-i-se și o amendă egală cu un sfert din impozitele stabilite.

Dacă imobilul în cauză intră în prevederile de scutire ale legii contribuțiilor directe, proprietarul trebuie să ceară și scutirea de impozite, căci această scutire prevăzută de legea contribuțiilor directe se dă numai la cererea contribuabilului, iar nu din oficiu, nefiind de ordine publică.

Pentru clădiri vechi.

Pentru aceste proprietarii sunt obligați să dea declarații în următoarele cazuri:

1. Când venitul clădirii sporește pe reînchiriere de apartamente, sau închirieri de apartamente cari au fost goale.

Această declarație este obligatorie în termen de o lună dela data închirierii, iar în cazul când nu se dă, proprietarii sunt impuși din oficiu pentru partea cu care s'a mărit venitul, dându-li-se totodată, pe lângă impozite, și o amendă egală cu un sfert din impozitele sustrate în cursul anului, și în cazul când anul financiar a expirat, amenda este egală cu împărțitul impozitului.

2. Când clădirea este închiriată, proprietarul este obligat să dea declarație de chiriași, pe imobile, în care să arate: numele chiriașilor, ocupațiunea lor, chiria ce plătesc și numărul sub care s'a vizat contractul de închiriere.

Această declarație se dă în fiecare an, în cursul lunii Ianuarie, chiar dacă nu s'a produs nici o schimbare a chiriașilor față de anul precedent.

În caz că nu se dă această declarație, contribuabilul proprietar este pasibil de o amendă egală cu impozitul venitului anual nedeclarat.

Proprietarii ce ocupă în întregime imobilele lor, neavând chiriași, nu sunt obligați să dea această declarație.

Cei cari ocupă imobilul numai în parte, având și chiriași, natural că trebuie să dea declarație de chiriași.

Deasemeni chiriașii principali, cari subînchiriază, la rândul lor camere goale, mobilate sau apartamente, sunt obligați să dea declarație de chiriași.

Acei cari însă subînchiriază mai mult de două camere mobilate sau nemobilate, sunt obligați să dea și declarație de impunere în termen de 10 zile dela data subînchirierii.

3. Proprietarii au interesul să dea declarație atunci când venitul clădirii scade prin închiriere sau rămân apartamente goale.

Această declarație se dă în termen de o lună dela data de când s'a făcut diminuarea venitului, pentru ca scăderea la care are dreptul contribuabilul să se acorde dela 1 ale lunii următoare, cunoscându-se că dacă cererea se dă mai târziu și scăderea se dă mai târziu.

4. Când clădirea este grevată de sarcini ipotecare, se poate obține scăderea impozitelor aferente dobânzilor ipotecare, dacă proprietarul dă declarație până la 15 Mai a anului de impunere.

De exemplu pentru ex. 1938—1939, această declarație trebuie înregistrată dela 1 Ianuarie până la 15 Mai 1938, peste care termen declarația este considerată tardivă, proprietarii pierzând astfel dreptul la scădere. Această declarație se dă în fiecare an, indiferent de situația din trecut.

Pentru creditorii și debitorii.

Impozitul mobilier (datorat) pentru dobânzile la creanțe ipotecare, chirografare și altele se plătește de debitor în contul creditorului. El se achită în termen de trei zile dela data de când dobânda a devenit exigibilă.

În caz contrar, debitorul, solidar cu creditorul, este pasibil pe lângă impozit și de o amendă egală cu de trei ori impozitul datorat.

Dacă în actele respective nu se prevede nici o dobândă, impozitul mobilier se plătește la dobânda legală (presumată).

Pentru Societăți Anonime pe Acțiuni, în legătură cu impozitul imobiliar.

În conformitate cu art. 25 al. 7, 8 și 9 din L. C. D., societățile pe acțiuni sunt obligate a trimite administrațiilor financiare de constatare, respective, cel mai târziu o lună după adunarea generală, care a aprobat bilanțul, o listă nominală a tuturor membrilor consiliului de ad.-ție, a censorilor, cu adresele lor și cu mențiunea sumelor pe care le-au primit în decursul anului trecut sub formă de: tantieme, jețoane, salarii, cheltueli de reprezentare și a sumelor primite sub orice formă.

Societățile pe acțiuni sunt obligate să trimită în acelaș termen, ad.-țiilor de constatare respective, o listă nominală cuprinzând și adresele respective ale tuturor acționarilor cari au încasat din beneficiul anului trecut dividendele al căror total depășește Lei 20.000.

Dacă vărsământul sau transmiterea dividendului s'a făcut printr'un intermediar, atunci acest intermediar va fi obligat, la rândul său, să trimită autorităților mai sus arătate, numele și adresa persoanelor cari au încasat dividendul.

Urmare în Nr. viitor.

Situația.

Dela declanșarea crizei politice până azi, bursa a prezentat următoarele mișcări de cursuri

	Iulie	15/XI.	25/XI.	22/XII.	30/XII.
Rta Impropr.	51 ³ / ₄	62 ⁷ / ₈	61	59 ¹ / ₂	56
" Inzestrării	70	79	78 ¹ / ₂	78 ¹ / ₂	74
" Consolidării 3 ⁰ / ₀	31 ⁷ / ₈	39 ¹ / ₀	39 ³ / ₄	36 ³ / ₄	33 ¹ / ₂

Rta Stabilizării	38 ¹ / ₂	43 ³ / ₄	40 ³ / ₄	46 ¹ / ₂	39 ¹ / ₂
„ Desvoltării	32 ³ / ₄	42 ¹ / ₂	41	44	39
Bca Românească	410	575	580	635	550
Credit Industrial	605	760	770	790	730
Astra română	1080	1030	980	980	880
Credit Minter	282	340	300	302	270
Mica	*1800	1410	1370	1405	1375
Reșița	516	573	545	540	500
Letea	760	860	875	960	880
S. T. B.	1390	1390	1355	1400	1340

*) Înainte de emisiune.

Din tabloul de mai sus se vede că față de prețurile din vară, ruptura de cursuri de azi nu contează, cursurile fiind cu mult superioare acum.

În toamna aceasta cu toate că cuantumul operațiunilor a fost mediocru, s'au făcut cu deosebire cumpărături de efecte, cu vădită tendință de a urca prețurile, antrenând în bursă o mulțime de lume dornică de câștiguri. Se înțelege după obicei, aceștia au intrat la cursuri mari, și vor vinde, când cursurile au început să scadă simțitor, dând lovitură bursei.

Suntem în fața unui moment greu. Revoluția socială în curs, va arunca probabil pe piață multe valori deținute de străini și evrei, pentru cari vor trebui depuse stăruinși spre a putea fi preluate fără a zdruncina bursa.

În deștăruțiu rentabilitatea și bonitatea valorilor noastre de bursă este indiscutabilă.

*

Valutele libere și aurul sunt mult căutate. În ultimele două zile s'au urcat cu 5⁰/₁₀.

REMIZIER.

CRONICA.

Cătră on. abonați. Adresăm tuturor abonaților și sprijinitorilor de până acum ai revistei noastre rugămintea să binevoiască aș-i înnoi abonamentul pe 1938, iar cetitorilor, cari încă n'ar fi abonați, să între în șirul abonaților noștri, dând sprijinul material indispensabil acestui organ de publicitate financiar-economic, îndeosebi acum, când suntem chemați a conduce acțiunea pentru ajutorarea băncilor noastre în vederea refacerii creditului românesc.

On. noastre institute de bani etc. le rugăm să se folosească de coloanele re-

vistei noastre pentru publicarea anunțurilor lor oficiale: bilanț anual, convocarea adunării generale, concurse etc.

Manuscrisele publicațiunilor menite să apară ca inserțiuni rugăm ale expedia astfel ca să ajungă aici, după posibilitate, cel puțin cu 3 zile înainte de ziua expediției regulate a revistei, care este ziua de Sâmbătă.

Abonamentele restante etc. rugăm a le achita.

Prețul abonamentului este :

pentru autorități, bănci și întreprinderi	Lei 500.—
pentru particulari	„ 400.—
pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali	„ 300.—
pe an. În străinătate	„ 800.—

Taxa inserțiunilor Lei 6 de fiecare em. □

Băncilor membre a asociațiunii noastre „Solidaritatea“, cari sunt la zi cu plata taxelor cuvenite asociațiunii, li-se publică **gratuit** convocarea pentru adunarea generală ordinară și bilanțul de fine de an.

Sumele designate pentru abonamente și inserțiuni se vor asemna la Banca „Albina“, Sibiu, în favorul contului „Revistei Economice“.

Redacțiunea și Administrațiunea se află în Sibiu, Strada Visarion Roman, Nr 1—3.

Imprimare, Registre, Rechizite, etc. etc.

**Procurați
NUMAI dela
Tipografia, Librăria,
C o m p a c t o r i a
„Dacia Traiană“, Sibiu
Piața Unirii Nr. 7.—Telefon Nr. 168.**